



# Waar is mijn Cupido?

Blijspel in drie bedrijven

door

**DIANA VAN DER HEIDEN-GERRITSEN**

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.  
(Grimas Theatergrime verkoop)  
Tel: 072 - 5 11 24 07  
E-mail: [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)  
Website: [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl)

## VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAAR IS MIJ CUPIDO?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DIANA VAN DER HEIDEN-GERRITSEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1999 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl)**

**E-mail: [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl)

Email: [info@ibva.nl](mailto:info@ibva.nl)

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

**Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

### **Vergunning tot opvoering:**

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl) of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

### **Vergunning tot HER-opvoering(en):**

1. U vult het aanvraagformulier in op [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl) of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

**Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.**

**Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.**

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,  
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.  
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten  
van u te claimen, of te innen.**

## **PERSONEN:**

Jan - vader, 40 jaar

Loes - moeder, 38 jaar

Ed - zoon, 18 jaar

Karin - dochter, 17 jaar

Leo - opa, 74 jaar

Ad - vakantiebuurman, 42 jaar

Els - vakantiebuurvrouw, 30 jaar

Lies - vakantiebuurmeisje, 17 jaar

Mien - tante, 50 jaar

Meneer van Dijk - opzichter, 50 jaar

Agent

## **DECOR:**

Een eenvoudig ingericht vakantiehuisje: eettafel met zes stoelen, bank en salontafel.

## EERSTE BEDRIJF

Het verhaal begint op een vrijdagmiddag omstreeks drie uur. Loes komt binnen van rechts met koffers gevolgd door Karin.

Karin: Ma, kunnen we Ed op de terugweg niet op het dak vastbinden of zo? ik ben kotsmisselijk van die stinkwinden van hem.

Ma: Karin, hou op met dat gemopper. Ik vind het geweldig dat hij nog mee is gegaan dit jaar. Het zal wel de laatste keer zijn.

Karin: *(zucht)* Het is te hopen.

Pa: *(komt binnen van rechts eveneens met koffers)* Wat een rit! Ik ben blij dat we er zijn. *(kijkt rond)* Het is weer een leuk huisje, en wat zitten we dicht bij het zwembad, hè?

Ma: *(geeft pa een kus)* Ja, schatje. *(zucht blij)* Heerlijk!

Ed en Opa: *(komen zingend op van rechts)* We hebben een potje met vet, al op de tafel gezet, een potje potje potje potje vèèèè, al op de tafel gezet, dit was het zesendertigste couplet. En we gaan nog niet naar huis, nog lange niet, nog lange niet....

Karin: Gek word ik van die twee! Ik ga eens kijken wat mijn kamer wordt. *(links af)*

Ed: Ze is weer lekker chaggie, hè.

Ma: Trek het je maar niet aan, ze draait nog wel bij.

Opa: Het is te hopen dat ze de goede kant op draait, want erger als dit moet het niet worden.

Ed: Zeg, opa, slaap je dit jaar op de bank of kom je weer gezellig bij mij op de kamer?

Opa: Het ligt eraan wat we eten deze vakantie.

Ed: En wat jij drinkt deze vakantie.

Pa: *(gaat zitten aan eettafel)* Ja, pa, geen jenever voor jou deze vakantie.

Opa: Dat maak ik zelf nog wel uit. *(tot Ed)* Ed, ik slaap bij jou, met jou kan ik tenminste lachen. Het gevoel voor humor zal wel een generatie overgeslagen hebben, denk ik. *(Opa en Ed gaan links af)*

Ma: *(is wat tassen aan het uitpakken)* Ik heb echt zin in deze vakantie.

Pa: Ja, ik ook. Het is alleen jammer dat die ouwe weer zo nodig mee moest.

Ma: Ach, die arme man heeft zo af en toe ook eens een verzetje nodig.

Pa: Vakantie hoort voor je rust te zijn, maar met pa in de buurt is dat onmogelijk.

Ma: Dat valt best mee. Trouwens, hij heeft beloofd dat hij zich zal gedragen deze vakantie.

Pa: Mijn vader en wat beloven! Dat hondje dat ik vroeger zo graag wilde

hebben, heb ik anders nooit gehad.

Ma: Ja, dat verhaal ken ik nou wel. Je zus was allergisch voor dieren.  
Maar je hebt nou toch een hond.

Pa: Hou op over mijn zus Mien! Ik ben op vakantie!

Ma: Jij begint erover!

Pa: En trouwens, ik begrijp niet waarom Rakker niet mee mocht. Je hond in een asiel stoppen is echt laag.

Ma: Er was gewoon geen plek meer in de auto, dat weet jij ook wel.

Pa: Ja, omdat die ouwe zonodig mee moest!

Ma: Trouwens, hij stinkt.

Pa: Ja, en Ed ook!

Karin: *(op van links)* Zo, alles is uitgepakt. Ik denk dat ik even ga zwemmen.

Ed: *(op van links)* Wat hoor ik? Ga je zwemmen? Is dat om af te koelen of gaat het alweer een beetje beter met je?

Ma: Ik geloof dat jullie vader ook eventjes een duik moet nemen.

Karin: Sorry van daarnet. Ik had het gewoon een beetje benauwd. Het valt ook niet mee als je opa de hele weg oubollige liedjes zit te zingen, je broer zit te ruften en er van je vader geen raampje open mag omdat we dan zogenaamd snelheid verliezen.

Pa: En waarom denk jij dat ik er zo snel mogelijk wilde zijn?! Omdat het zo'n ongelooflijk leuk autoritje was?!?

Ed: Vergeet je je zwembandjes niet?

Karin: Ed, je mag met me mee als jij je ventieltje dichthoudt.

Ed: Een bubbeltje in het bubbelbad meer of minder merkt niemand.

Karin: Ik meen het!

Ed: En ik maakte maar een grapje. Wacht even, dan pak ik mijn zwembroek. *(Ed links af)*

Ma: Karin, wees deze vakantie alsjeblieft een beetje aardig tegen Ed. Het is misschien wel de laatste keer dat hij nog mee wilde gaan.

Karin: Ed is zo erg nog niet, maar waarom moest opa nou weer mee? ik schaam me dood voor die ouwe gek!

Pa: Hé, zo spreek jij niet over mijn vader! ....Opa heeft beloofd om zich te gedragen dit jaar.

Karin: Opa en wat beloven!

Ed: *(op van links)* Zo, ik ben klaar. Opa gaat niet mee.

Karin: Gelukkig!

Ma: Waarom niet?

Ed: Hij ligt de binnenkant van zijn ogen te bekijken.

Pa: Dat klinkt als muziek in mijn oren. Het is te hopen dat hij heel de vakantie blijft slapen.

Karin: Dat zou niet gek zijn. Kom, Ed, wie het eerste bij het zwembad

is. *(Ed en Karin rechts af)*

Pa: *(gaat lekker languit op de bank liggen en geniet van de stilte)*  
Heerlijk rustig zeg. Loes... kom eens bij me liggen.

Ma: Nee, schatje, nu even niet.

Pa: Moppie...kom nou even lekker in mijn armen.

Ma: Nee, lieverd, dat kan niet! Ik ben nu aan het uitpakken.

Pa: Poepie, kom nou.

Ma: Nee, dat kan nou niet.

Pa: Waarom niet?

Ma: Omdat ik aan het uitpakken ben.

Pa: Dat kan straks ook. Kom nou even hier.

Ma: Nee, ik heb het druk.

Pa: Druk?!? Waarmee?

Ma: Met uitpakken!!!!

Pa: Jij hebt het altijd druk. Gek word ik daarvan!

Ma: Je weet dat ik niet lekker zit als het nog een puin hoop is. Eerst werken, daarna plezier. Zo zit ik in elkaar, dat weet je.

Pa: Ja, en als je klaar bent met het ene begin je meteen weer aan het andere. Zo heb je het altijd druk!

Ma: Daar zeg je wat. Ik moet nog even snel wat boodschappen doen, anders hebben we straks niets te eten.

Pa: Ja, natuurlijk, een boodschapje doen.

Ma: Wat zullen we eten?

Pa: Doe maar geen bruine bonen. Eddie kan daar geloof ik niet zo goed tegen. En let goed op de datum op de verpakkingen want die campingwinkeltjes letten daar niet zo nauw op, en dan krijg je alsnog dat bruine boneneffect.

Ma: Zal ik doen. Tot zo. *(ma rechts af)*

Pa: Toch wel jammer hoor, zo'n vrouw die nooit eens uit de band springt.. Het huis ziet er altijd keurig uit, ze kan lekker koken en ze is echt lief, maar soms mis ik een beetje.... Ja, hoe zeg ik dat... spanning. *(er wordt geklopt op de deur)* Da's vast Loes. Die is natuurlijk haar portemonnee vergeten. *(Pa gooit de deur open en loopt terug naar de bank. Els komt op van rechts en schraapt haar keel om haar aanwezigheid duidelijk te maken)*

Pa: Wat is er, schat? Toch nog zin in een knuffel? Ik lig er klaar voor, hoor!

Els: *(een beetje lacherig)* Nou...eh...een knuffel... ik wilde alleen iets aan u vragen. *(Pa schrikt en staat op)* Sorry dat ik u kom storen. Mijn naam is Els. Ik zit in het huisje naast u. Zo te zien was u al klaar met uitpakken. *(doelt op de bank)*

Pa: Volgens mijn vrouw waren we nog lang niet klaar.

Els: Laat de boel maar de boel. Het is vakantie!

Pa: Een vrouw naar mijn hart! (*geeft Els een hand*) Ik ben Jan. Wat wilde u vragen?

Els: Zeg maar jij hoor, we zijn nu tenslotte buurtjes. Mag ik misschien even gaan zitten?

Pa: Natuurlijk gaat u ..eh..ga je gang. (*Els en Pa gaan zitten op de bank*)

Els: Zijn jullie hier met zijn tweetjes op vakantie?

Pa: Was het maar waar. Nee, mijn kinderen en mijn vader zijn ook meegekomen.

Els: Dat lijkt me gezellig. Hoeveel kinderen heb je?

Pa: Twee, een jongen en een meisje.

Els: Het ideale gezin dus. Ik heb geen kinderen, tenminste niet van mezelf. Mijn vriend heeft een dochter en ik hoop dat ik haar op een dag ook als mijn dochter mag beschouwen.

Pa: Zijn jullie dan van plan om te gaan trouwen?

Els: (*blij*) Ja, fantastisch, hè? Ik ben nog nooit zo gelukkig geweest. We zijn nu een weekje met zijn drietjes op vakantie om alvast een beetje aan elkaar te wennen.

Pa: Hoezo? Kennen jullie elkaar dan nog niet zo lang?

Els: Eerlijk gezegd niet. Het klinkt misschien een beetje raar maar we kennen elkaar pas twee maanden, maar we weten allebei dat het echte liefde is.

Pa: Goh, nou geniet er maar van, want voor je het weet ben je twintig jaar samen en heb je het alleen nog maar druk.

Els: Dat klinkt niet echt geweldig.

Pa: Ach, mijn vrouw is een lieve meid, ik zou alleen willen dat we wat meer tijd voor elkaar hadden.

Els: Die tijd moet je voor elkaar maken. Als je dat niet doet dan ga je langs elkaar heen leven. En dan op een gegeven moment interesseert het je allemaal niet meer en dan, ja, dan ga je weer om je heen kijken of er niet ergens anders nog wat leuks rondloopt.

Pa: Jeetje.

Els: Ja, zo werkt dat! Ik heb het zelf pas meegemaakt. Alleen, ik ben er beter van geworden.

Pa: Nou, met mijn vrouw is niets mis hoor, en..

Els: En... jij mag er ook best zijn.

Pa: (*lacht wat verlegen*) Het is wat, ik ken je nog maar net en we zitten al onze relatieproblemen te praten.

Els: Ik heb geen problemen hoor.... tenminste, nog niet.

Pa: Wat bedoel je?

Els: Mijn vriend en ik zouden deze vakantie aan zijn dochter gaan vertellen dat we gaan trouwen.



Pa: Verwacht je daar problemen om?

Els: Het zal niet vlekkeloos verlopen denk ik, maar dat is het grootste probleem nog niet. Ik heb voordat we van huis weggingen een verlovingsring van hem gekregen. Een hele mooie gouden ring met een diamantje in de vorm van een hart van het merk Cupido.

Pa: Da's niet mis.

Els: Nee, zeker niet. Het zal hem vast wel wat gekost hebben.

Pa: Maar nu begrijp ik het probleem niet.

Els: Het is heel erg, maar ik ben hem verloren, met doosje en al. Ik kon hem nog niet dragen omdat zijn dochter hem nog niet mocht zien. Dus heb ik hem in het doosje laten zitten en tussen de vakantiespullen gedaan. Ik vermoed dat hij met het uitpakken van de auto op de grond is gevallen.

Pa: Dat is niet zo mooi.

Els: Nee, zeg dat wel. Wat ik je dus wilde vragen is of jij hem misschien hier voor de deur hebt gevonden.

Pa: Nee, helaas.

Els: Jammer. Ik weet niet hoe ik dit op moet lossen. Ik durf het hem niet te gaan vertellen. Hij heeft het vast met veel zorg en liefde uitgekozen.

Pa: Ja, en om zo'n duur ding weer opnieuw te kopen is ook zonde van het geld.

Els: Geld is het probleem niet, dat heeft hij zat.

Pa: Dan doe je dat toch.

Els: Dat zou ik ook wel willen maar ik heb geen rijbewijs en de dichtstbijzijnde stad is te ver om naartoe te lopen.

Pa: Als het je nou echt zo hoog zit dan gaan we toch samen een nieuwe ring kopen. We zijn tenslotte buurtjes nu, dat heb je net zelf zo gezegd.

Els: Ik zou wel willen, maar mijn vriend is best een beetje jaloers. Hij zou het nooit goedvinden als ik met een vreemde man zou gaan winkelen. Dat komt ook een beetje verdacht over, vind je ook niet?

Pa: Tja, dan weet ik het ook niet.

Els: Zeg... Ik heb ineens een idee.... Als je het niet wilt doen begrijp ik dat best hoor, maar.... zou jij misschien voor mij die ring willen kopen als je in de stad bent? Het is een gouden ring met een diamantje in de vorm van een hart en hij heet Cupido. Ik betaal het je meteen terug.

Pa: Kan je het hem echt niet eerlijk gaan vertellen?

Els: Ik zou het vreselijk vinden als hij wist wat voor een sloddervos ik werkelijk ben. *(Els geeft hem haar liefste lach)*

Pa: Wat kan ik zo'n leuke vrouw als jou nou ook weigeren, het is voor

een goed doel. (*Opa komt binnen van links*)  
Els: (*geeft Pa een dikke zoen*) Je bent een geweldige vent!  
Opa: Ik heb maar even liggen slapen en jij zit al te zoenen met een moppie. Dat is ook snel.  
Pa: Nee, pa, het is niet wat je denkt.  
Opa: Hij is getrouwd hoor, maar ik ben vrijgezel.  
Pa: Pa! Dit is onze buurvrouw van hiernaast.  
Opa: Dat is ook handig, lekker dichtbij.  
Pa: Pa!  
Els: (*staat op en geeft Opa een hand*) ik ben Els, aangenaam met u kennis te maken.  
Opa: Als je met mij ook zo kennismaakt als je met mijn zoon doet, kan mijn vakantie niet meer stuk.  
Els: Ik gaf hem een kus om hem te bedanken.  
Opa: Zeg maar wat ik voor je kan doen. Zo'n kus wil ik ook wel.  
Pa: Pa, doe even normaal.  
Opa: Zeg, bent u niet van de televisie of zo? U heeft zo'n bekend gezicht.  
Els: Eh.... nee hoor. Ik ga er maar weer vandoor. (*tot Pa*) Enne... waar we het over hadden... Je weet hoe die heet, hè? Cupido.  
Pa: Cupido. ik zal het niet vergeten. (*laat Els uit. Els rechts af*)  
Opa: (*gaat op de bank zitten*) Wat is Cupido?  
Pa: Gaat je niks aan.  
Opa: Cupido... Cupido... Volgens mij heeft het iets met liefde te maken.  
Pa: Pa, ik kan je niets vertellen want het is een geheim.  
Opa: Hoe jij in zo'n korte tijd een geheim kan delen met zo'n leuke dame is mij een raadsel.  
Pa: Ja, ze is wel leuk, hè? Maar doe me een lol en houd verder je mond hierover.  
Opa: Dat wil ik best doen, maar dan moet jij deze vakantie behoorlijk aardig tegen mij doen. (*Karin klopt op deur rechts*)  
Pa: (*doet open*) Karin, wat ben jij weer snel terug. Was het niet leuk in het zwembad?  
Karin: Niet echt, nee. (*gaat zitten aan eettafel*)  
Pa: Waar is Ed?  
Karin: Die is zich aan het uitsloven voor een of ander grietje.  
Opa: Dat zit geloof ik in de familie, hè Jan?  
Pa: Pa! Je zou je ....  
Opa: Mond houden. Da's waar. Moeilijk maar waar. Zeg, heb jij misschien een geeltje voor me?  
Pa: Waarom?  
Opa: Om een fles jenever te halen.

Pa: Ik had toch gezegd dat je geen jenever mocht drinken dit jaar  
Opa: Ja.... maar misschien houd ik dan wat beter mijn mond.  
Pa: Vooruit dan maar. *(geeft Opa vijftwintig gulden)*  
Opa: Da's mooi geregeld zeg! *(rechts af)*  
Karin: Waarom doe je dat nou?  
Pa: *(gaat op de bank zitten)* Wat?  
Karin: Opa geld geven om een fles drank te halen. Je weet toch dat hij daar niet tegen kan!  
Pa: *(zucht)* Ja, dat weet ik.  
Karin: Waarom doe je het dan?  
Pa: Ik heb hem min of meer beloofd een beetje aardiger te zijn, maar ik heb er nu al spijt van.  
Karin: Zullen we morgen met z'n allen gaan midgetgolfen?  
Pa: Dat is een goed idee... Alhoewel... Gaan jullie maar zonder mij.  
Karin: Wat ga jij dan doen?  
Pa: Ik ga morgen even de stad in.  
Karin: Dat is ook leuk, dan ga ik met je mee. We kunnen zondag ook wel midgetgolfen.  
Pa: Dat kan niet.  
Karin: Jawel hoor, op zondag gaat alles hier gewoon door.  
Pa: Nee, ik bedoel, je kan niet mee.  
Karin: Waarom niet?  
Pa: Ik wil gewoon alleen gaan.  
Karin: Nou ja zeg.  
Pa: Mag ik ook eens wat voor mezelf doen.  
Karin: Je gaat maar.... Ik ben benieuwd waar jij morgen mee thuiskomt. Is het een verrassing?  
Pa: Ja, laten we het daar maar op houden. *(Ma klopt op deur rechts)*  
Karin: *(doet open en helpt de boodschappen op de tafel te leggen)* Hè, gelukkig, een fles cola. Ik heb dorst. Wat eten we?  
Ma: Spaghetti. Lekker, gemakkelijk en snel. Zeg, ik kwam pa net tegen. Hij zei dat hij van jou geld had gekregen voor een fles jenever. Is dat zo?  
Pa: Ja, helaas wel.  
Ma: Wat ben jij ineens tolerant.  
Pa: Ach, ik wilde die ouwe een pleziertje doen.  
Karin: Ja, paps is ineens een stuk aardiger geworden. Morgen gaat hij naar de stad. Alleen,  
Ma: *(verbaasd)* Oh?  
Karin: Om een cadeautje voor ons te kopen. Het is een verrassing, zegt ie.  
Ma: Goh. Dat is ook lief van je. Ik ben benieuwd. *(met boodschappen*

*links af naar keuken)*

Karin: Ik vind het toch wel een beetje vreemd.

Pa: Wat bedoel je?

Karin: Dat jij in je eentje de stad in gaat om voor ons een cadeautje te kopen. Als ik zo eens terugdenk, heb je dat nog nooit gedaan.

Pa: Ja.... eh... ik sta ook verbaasd van mezelf.

Karin: Zelfs als ma jarig was, gaf je haar geld en moest ze zelf iets uitzoeken. Je hebt toch een hekel aan winkelen?

Pa: Laten we er nou maar over ophouden. *(Ed klopt op deur rechts)*

Karin: *(doet open)* Da's ook snel. Had ze genoeg van je?

Ed: Nee hoor, maar ze ging weer terug naar het huisje. Ze moest zich klaarmaken om uit eten te gaan. Ik heb een rijk wijfie aan de haak geslagen, pa.

Pa: Goed zo, jongen. Kijk, dat je ouders arm zijn, daar kan je niets aan doen. Maar als je schoonouders arm zijn, dat is dom.

Ed: Het is een lekker ding, hoor. En weet je wat zo leuk is, ze zit in het huisje naast ons.

Pa: Da's ook handig, zou opa zeggen. Wat zeg je, hier naast ons?

Ed: Ja, ze is met haar vader en zijn nieuwe bimbo.

Pa: Hé, hou je een beetje in. Ik heb al met die vrouw kennismemaakt en het is een aardige dame.

Ed: Volgens Karin niet. Ze zegt dat ze achter zijn geld aanzit. Maar als het aan Lies ligt, is dit de eerste en de laatste vakantie die die bimbo met hun meemaakt.

Pa: Dat denk ik niet.

Ed: Wat zeg je?

Pa: Oh, niets.

Karin: Ed, ga je morgen met me mee waterfietsen?

Ed: Dat weet ik nog niet. Het ligt eraan wat Lies gaat doen.

Karin: *(staat op)* Gezellig hoor, ik dacht dat wij hier als gezin op vakantie waren. Maar nee, die mannen gaan gewoon hun eigen gang.

Pa: Dan ga je toch met opa wat leuks doen.

Karin: Ik dacht het niet! *(links af)*

Ed: Waar is die ouwe eigenlijk? *(er wordt op de deur geklopt, Pa doet open. Van Dijk en Opa komen op van rechts)*

Van Dijk: Is dit uw vader?

Pa: Ja. Maar waar kan ik u mee helpen?

Van Dijk: Oh, neem mij niet kwalijk. Mijn naam is Van Dijk. Ik ben opzichter van dit park en het is mijn taak om hier alles zo soepel en gezellig mogelijk te laten verlopen. Mensen komen hier voor hun plezier en voor hun rust, maar uw vader verstoort hier de rust. Ik wilde u dan ook vragen om uw vader te begeleiden als hij een borreltje op

heeft.

Opa: Ik heb nog maar een paar slokken op!

Van Dijk: Dat is schijnbaar genoeg voor u.

Pa: Wat heeft hij dan gedaan?

Van Dijk: Hij is languit op de bowlingbaan gaan liggen. Dat is hier niet gebruikelijk en bovendien gevaarlijk. Vervolgens is hij op het damestoilet gesignaleerd. En het springkussen is alleen voor kinderen.

Pa: Ik begrijp het. Meneer Van Dijk, het spijt me. Ik zal ervoor zorgen dat het niet meer voorkomt.

Van Dijk: Ik hoop het. Goedemiddag! (*rechts af*)

Pa: Pa, hoe heb je dat nu weer kunnen doen?!

Opa: Het ging vanzelf.

Pa: Hier met die jenever!

Opa: Hé, hij was nog niet leeg.

Pa: Weet je wat ik doe? Ik breng je naar je bed.

Opa: Ik ben net wakker.

Pa: Ouwe mensen slapen veel! Kom op. (*Pa en Opa links af*)

Ed: (*gaat op bank zitten*) Die opa, ik wou dat ik het gezien had. Je kan toch altijd zo met hem lachen. Dit wordt vast een leuk weekje. (*haalt doosje met ring tevoorschijn en maakt het open*) Een mooi ringetje. Toch vreemd dat dat zomaar met doosje en al in de berm ligt. Volgens mij is het echt goud, en dat hartje... zou dat diamant zijn? Als het echt wat wordt tussen Lies en mij geef ik hem misschien aan haar.

Karin: (*op van links*) Wat heb jij daar?

Ed : Oh, niets. (*stopt het weg*) Ligt opa al op bed?

Karin: Was het maar waar. Nee, hij is in de keuken. Ma zet een kopje koffie voor hem. Volgens mij heeft hij weer teveel gedronken.

Ed: Dat kan je wel zeggen.

Karin: Vind je haar echt leuk?


Ed: Wie?

Karin: Dat meisje van hiernaast.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl) de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)

 072 5112407



**“Samenspelen” is ons motto**